

Ro for Banken, saaledes at vi endelig fik dens Stilling opgjort og klarlagt. Det er jo indlysende, at jo mere Landmandsbankens Forhold henligger i det uklare, desto større Nervøsitet er der hos dem, der staar i Forretningsbindelse med den. Banken har saa store Forpligtelser overfor Industrien, at det saa at sige er tvingende nødvendigt, at vi hver efter vor Evne bidrager til at skabe den størst mulige Ro om den og give den Mulighed for at fortsætte sin Tilværelse under en Ledelse, som ikke i nogen Henseende lader Tvivl tilbage om, at den er i enhver Henseende betryggende, og at man gør sig de alvorligste Anstrelgelser for at føre Banken videre paa en sund og god Maade, saaledes at vort Erhvervsliv ogsaa fortsat derigennem kan faa den Hjælp, som, hvis Banken gik i Stykker, ikke vilde kunne ydes det omgaaende af andre Institutioner, hvoraf Følgen vilde blive, at mange og meget betydelige Virksomheder vilde komme i den Situation, at de saa at sige var ude af Stand til at skaffe sig den Driftskapital, som var nødvendig for, at deres Forretninger kunde føres videre.

Holstein: Naar jeg før fremdrog Spørgsmaalet om Landmandsbankens Solvens eller Ikke-Solvens, som har været omtalt i „Social-Demokraten“, var det udelukkende, fordi det der sættes i Forbindelse med Bankkommissionens Virksomhed, med Forhør, som skal afholdes af Bankkommissionen som Undersøgelsesret, og som staar i Forbindelse med Tidspunktet for Landmandsbankens Aarsregnskabs Aflæggelse. Det var derfor, jeg fremdrog dette Spørgsmaal. I og for sig er det jo et Spørgsmaal, som, saa vidt jeg kan se, ligger udenfor det Emne, der drøftes her, nemlig Spørgsmaalet om Rekonstruktionsloven og dens Holdbarhed. Det ærede Medlem Hr. Hauge gjorde den Betragtning gældende: Hvorledes skal det gaa, dersom Staten springer fra her, naar den nu en Gang er gaaet ind paa den Ordning? Hvordan skal det gaa Sparerne, Indskyderne, hvordan skal det gaa hele det økonomiske Samfund? Jeg kunde maaske vende Spørgsmaalet om og sige: Hvordan skal det gaa Staten, hvis den Ordning, Regeringen har foreslaaet, som Regeringen er ansvarlig for, og som Rigsdagen i Tillid til Regeringen har vedtaget i September, viser sig aldeles ikke at holde Stik, hvis det viser sig, at de økonomiske Vurderinger ikke holder Stik? Hvis det yderligere viser sig, at der

ikke bliver Ro om og Tillid til Banken, at Indskud stadig bliver taget ud, at dens Forretning forringes, hvilken Grænse er der saa for, hvad Statens Garanti kan komme til at omfatte, d. v. s. i sidste Instans, hvad de uskyldige Skatteborgere kommer til at hæfte for? Jeg maa maaske med den højttærede Formands Tilladelse, for at præcisere, citere hvad det ærede Medlem Hr. Rode udtalte i September om dette Spørgsmaal; for jeg tror, det er det springende Punkt i dette Spørgsmaal, han har berørt der, naar jeg sammenholder det med, hvad Handelsministeren sagde ved samme Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde ved tredie Behandling: „Jeg ønsker endnu at tilføje overfor de Rygter, som endnu vedbliver at gaa om, at Bankinspektørens Indberetning ikke giver det fulde Indtryk af Omfanget af, hvad der er sket, at der efter det, der er sagt til os, ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at Bankinspektøren er naaet til Grunden, at hans Indberetninger med de Ændringer, mindre Ændringer, som er en Følge af, at der er hengaaet nogen Tid, siden den afgaves, danner Grundlaget for, hvorledes han ser paa Forholdene“. Saa slutter det ærede Medlem med at sige: „Alle de givne Forsikringer fra dem, der forud har prøvet Sagen. . . . alle Forsikringer fra alle dem, der forud har prøvet Sagen, som har haft Lejlighed til nøje at gennemgaa Bankinspektørens Beretning“ — altsaa hans Juli-Beretning — „alle disse Forsikringer gaar ud paa, at dette Forslag betyder Vished for Genoprejsning af Banken og Ro i Næringslivet. Derfor har vi“, — de Radikale — „staaende overfor det Valg, jeg har nævnt, ment at maatte give vor Tilslutning til Forslaget, vi har ment at maatte det, fordi de givne Forsikringer siger dette, uagtet efter vor Opfattelse Statens Interesser maatte kunne være sikret paa en mere virksom Maade“. Jeg maa efter disse Udtalelser sige, at i Virkeligheden er de Radikales Stilling til Loven ganske den samme som min, skønt jeg ikke stemte for den. Thi naar man tager det Forbehold, de her har taget, har man i Virkeligheden intet som helst Medansvar for denne Lov, hvis dens Grundlag ikke holder Stik.

Men jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hauge i Anledning af hans Udtalelser: Hvad mener det ærede Medlem da, der bør gøres, hvis hele det Grundlag, vi den Gang er gaaet ud fra, ikke holder Stik?